

Αριθ. 11282 - ΦΕΚ τ. Β 194

Περί κηρύξεως εκτελεστής της υπ' αριθ. 6/79 αποφάσεως του ΔΔΔΔ Αθηνών περί αυξήσεως των γενικών κατωτάτων ορίων μισθών και ημερομισθίων και ρυθμίσεως ετέρων τινών θεμάτων εργασίας των μισθωτών απάσης της χώρας.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Έχοντες υπ' όψει:

Τας διατάξεις του άρθρου 20 του Ν. 3239/55, ως τροποποιήθησαν δια των Ν.Δ. 3755/57, 186/69 και 73/74, αποφασίζομεν:

Κηρύσσομεν εκτελεστή την υπ' αριθ. 6/79 απόφασην του ΔΔΔΔ Αθηνών, εκδοθείσαν εις επίλυσιν της εις εθνικόν γενικόν πλαίσιον εγερθείσης διενέξεως μεταξύ αφ' ενός μεν του Συνδέσμου Ελλήνων Βιομηχάνων, της Γενικής Συνομοσπονδίας Επαγγελματιών και Βιοτεχνών Ελλάδος και των Εμπορικών Συλλόγων Αθηνών, Πειραιώς, Θεσσαλονίκης και αφ' ετέρου της Γενικής Συνομοσπονδίας Εργατών Ελλάδος δια της οποίας επεκυρώθη καθ' όλας αυτάς τας διατάξεις η υπ' αριθ. 2/79 απόφασις του Π.Δ.Δ.Δ. Αθηνών της οποίας το περιεχόμενον έχει ως ακολούθως:

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Γενικά Κατώτατα Όρια Αποδοχών

Άρθρον 1: Μισθοί Υπαλλήλων

1. Τα γενικά κατώτατα όρια μηνιαίων μισθών (μισθοί ασφαλείας) των παρ' οιοδήποτε εργοδότη δυνάμει σχέσεως εργασίας ιδιωτικού δικαίου απασχολουμένων υπαλλήλων, αμφοτέρων των φύλων, καθ' άπασαν την Χώραν, καθορίζονται από 15 Φεβρουαρίου 1979 ως κατωτέρω:

α) Δια τους άγοντας το 15ον, 16ον, 17ον 18ον και 19ον έτος της ηλικίας των, ασχέτως προϋπηρεσίας, εις δρχ. 7.475.

β) Μετά την συμπλήρωσιν του 19ου έτους της ηλικίας των, εις δρχ. 8.625.

2. Αι διατάξεις της παρ. 1 εδαφ. Β' περιπτώσεις (δδ) και (εε) της υπ' αριθ. 10/1976 αποφάσεως του Δ.Δ.Δ.Δ. Αθηνών "περί αυξήσεως των γενικών κατωτάτων ορίων μισθών και ημερομισθίων κλπ", (Υ.Α. 21378/76 Φ.Ε.Κ. 671 τ. Β' της 20.5.76), εξακολουθούν ισχύουσαι.

Άρθρον 2: Ημερομίσθια εργατοτεχνιτών

1. Το γενικόν κατώτατον όριον ημερομισθίου (ημερομίσθιον ασφαλείας) των παρ' οιοδήποτε εργοδότη δυνάμει σχέσεως εργασίας ιδιωτικού δικαίου απασχολουμένων εργατοτεχνιτών-τριών, καθ' άπασαν την Χώραν, καθορίζεται, μετά την συμπλήρωσιν του 18ου έτους της ηλικίας των, ή προκειμένου περί μαθητευομένων μηχανοτεχνιτών του κλάδου της σιδηροβιομηχανίας, μετά την συμπλήρωσιν του 18ου έτους της ηλικίας των, και ενός έτους τουλάχιστον απασχολήσεως εν τω κλάδω, από 15 Φεβρουαρίου 1979 εις δρχ. 414.

2. Αι διατάξεις του άρθρου 2 παρ.1 της από 26.1.77 Εθνικής Γενικής Συλλογικής Συμβάσεως Εργασίας "περί αυξήσεως των γενικών κατωτάτων ορίων μισθών και ημερομισθίων κλπ" (Υ.Α. 4943/77 Φ.Ε.Κ. 60 τ. Β' της 1.2.77), της παρ. 1 εδάφ. α' περίπτ. (ββ) της υπ' αριθ. 10/1976 αποφάσεως του Δ.Δ.Δ.Δ. Αθηνών, της παρ. 3 του άρθρου 1 της από 26.2.75 Εθνικής Γενικής Συλλογικής Συμβάσεως Εργασίας "περί της εφαρμογής των αρχών της ίσης αμοιβής αρρένων και θηλέων κλπ" (Υ.Α. 11400/75 ΦΕΚ 276 τ. Β' της 4.3.75) και της παρ. 3 της υπ' αριθ. 9/78 αποφάσεως του Δ.Δ.Δ.Δ. Αθηνών "περί αυξήσεως των γενικών κατωτάτων ορίων μισθών και ημερομισθίων" (Υ.Α. 9200/78 Φ.Ε.Κ. 183 Τ.Β' της 3.3.78), εξακολουθούν ισχύουσαι.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Άδειαι Μισθωτών

Άρθρον 3: Εξομοίωσις Κανονικών Αδειών

1. Από 1ης Ιανουαρίου 1981 η ελαχίστη διάρκεια της κατ' έτος αδείας μετ' αποδοχών της οποίας δικαιούνται πάντες οι μισθωτοί των υποκειμένων εις την παρούσαν επιχειρήσεων ή εργασιών ορίζεται εις δώδεκα (12) αλληπαλλήλους εργασίμους ημέρας.

Η κατά τ' ανωτέρω διάρκεια της αδείας μετ' αποδοχών επαυξάνεται κατά μίαν εργάσιμον ημέραν, δι' εκάστην, πλέον του βασικού χρόνου, εξαμηνιαίαν απασχολήσεως, χωρίς να δύναται εν συνόλω να υπερβεί τας είκοσιν εξ (26) αλληπαλλήλους εργασίμους ημέρας.

2. Προκειμένου περί μισθωτών επιχειρήσεων ή εργασιών, περί των οποίων τα εδάφια γ' και δ' της παρ. 1 του άρθρου 2 του Α.Ν. 539/45 "περί χορηγήσεως κατ' έτος εις τους μισθωτούς αδειών μετ' αποδοχών", ως τροποποιήθη και συνεπληρώθη μεταγενεστέρως, η ελαχίστη διάρκεια της αδείας της

οποίας δικαιούνται ούτοι, δια την περίοδο από 1ης Ιανουαρίου 1979 έως 31ης Δεκεμβρίου 1980, ορίζεται: δια το έτος 1979 εις δέκα (10) αλληπαλλήλους εργασίμους ημέρας, δια δε το έτος 1980 εις ένδεκα (11) αλληπαλλήλους εργασίμους ημέρας.

Η κατά τα' ανωτέρω διάρκεια της αδείας μετ' αποδοχών επαυξάνεται κατά μίαν εργάσιμον ημέραν δι' εκάστην, πλέον του βασικού χρόνου, εξαμηνιαίου απασχολήσεως, χωρίς να δύναται εν συνόλω να υπερβεί δια το έτος 1979 τας είκοσι μια (21) αλληπαλλήλους εργασίμους ημέρας δια δε το έτος 1980 τας είκοσι τέσσαρας (24) αλληπαλλήλους εργασίμους ημέρας.

3. Μισθωτοί εκ των υποκειμένων εις τας διατάξεις της παρούσης, τυχόντες δια το τρέχον έτος και μέχρι της εκδόσεως της παρούσης, αδείας μετ' αποδοχών διαρκείας μικροτέρας της δια της παρ. 2 του παρόντος άρθρου οριζομένης, δικαιούνται της προκυπτούσης διαφοράς αδείας, συμπληρωματικώς, εις χρόνον ορισθησόμενον κατά την κρίσιν του εργοδότη εντός του τρέχοντος έτους.

Άρθρον 4: Άδειαι Σπουδαστών

1. Μισθωτοί τυγχάνοντες μαθηταί ή σπουδασταί ή φοιτηταί εκπαιδευτικών μονάδων, οιοδήποτε τύπου και οιασδήποτε βαθμίδος, του Δημοσίου ή υπ' αυτού εποπτευομένων καθ' οιοδήποτε τρόπον, δικαιούνται κατά πάσαν περίπτωσιν αδείας μετ' αποδοχών κατ' ελάχιστον όριον δέκα οκτώ (18) αλληπαλλήλων εργασίμων ημερών, εκτός εάν δικαιούνται μεγαλύτερας διαρκείας τιαούτης κατ' άλλας διατάξεις.

2. Οι περί των οποίων η προηγουμένη παράγραφος μισθωτοί, δικαιούνται ωσαύτως, κατ' έτος ειδικώς δια την συμμετοχήν των εις εξετάσεις, προσθέτου αδείας απουσίας άνευ αποδοχών, διαρκείας εξ (6) εργασίμων ημερών, συνεχών ή διακεκομμένων.

3. Αι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται επί μαθητών, σπουδαστών και φοιτητών οι οποίοι δεν συνεπλήρωσαν το 24ον έτος της ηλικίας των, προς δε, προκειμένου περί σπουδαστών ή φοιτητών υπό την πρόσθετον προϋπόθεσιν ότι διατηρούν την φοιτητικήν των ιδιότητα.

4. Η ιδιότης του μαθητού ή σπουδαστού ή φοιτητού ως και η συμμετοχή τούτου εις τας εξετάσεις αποδεικνύεται δια βεβαιώσεως της οικείας σχολής, υποβαλλομένης υπό του μισθωτού προς τον εργοδότην.

Άρθρον 5: Συμπληρωματικά Διατάξεις

Αι προϋποθέσεις, όροι, περιορισμοί, διαδικασία παροχής των αδειών μετ' αποδοχών, ως και ο τρόπος υπολογισμού των αποδοχών της αδείας και του επιδόματος αδείας, ως ορίζονται υπό του Α.Ν. 539/1945 και των τροποποιησάντων και συμπληρωσάντων τούτον νόμων, ισχύουν και εις τας περιπτώσεις των άρθρων 3 και 4 της παρούσης. Ωσαύτως, ισχύουν και εφαρμόζονται πλήρως πάσαι αι ευνοϊκότεραι διατάξεις των αυτών ως άνω νόμων και των εις εκτέλεσιν τούτων εκδοθέντων διαταγμάτων και των εν ισχύι συλλογικών συμβάσεων, αποφάσεων διαιτησίας, εσωτερικών κανονισμών ή άλλων διατάξεων.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

Χρονικά όρια εργασίας Μισθωτών

Άρθρον 6: Μείωσις ωρών εβδομαδιαίας εργασίας

1. Επιφυλασσομένων των διατάξεων των παραγράφων 4 και 5 του παρόντος άρθρου, ως και του άρθρου 8 της παρούσης, η διάρκεια της καθ' εβδομάδα εργασίας των παρ' οιοδήποτε εργοδότη επί σχέσει εργασίας ιδιωτικού δικαίου απασχολουμένων μισθωτών, ορίζεται ως ακολούθως:

α) Από 1ης Οκτωβρίου 1979 εις τεσσαράκοντα τέσσαρας (44) ώρας.

β) Από 1ης Οκτωβρίου 1980 εις τεσσαράκοντα τρεις (43) ώρες και

γ) Από 1ης Οκτωβρίου 1981 και επέκεινα εις τεσσαράκοντα δύο (42) ώρας.

2. Η παρ. 2 του άρθρου 3 της από 26.2.1975 Εθνικής Γενικής Συλλογικής Συμβάσεως Εργασίας "περί της εφαρμογής των αρχών ίσης αμοιβής αρρένων και θηλέων, αυξήσεως των ημερών αδείας αναπαύσεως των εργατών και καθιερώσεως 45ώρου εβδομαδιαίας εργασίας των μισθωτών εφαρμόζεται αναλόγως και κατά την περίπτωσιν των πέραν της κατά τ' ανωτέρω ορίων υπερεργασίας.

3. Ωράρια εβδομαδιαίας εργασίας ισχύοντα ή συμβατικώς εφαρμοζόμενα βραχύτερα των υπό της παρ. 1 του παρόντος άρθρου καθοριζομένων δεν θίγονται υπό της παρούσης.

4. Επί των επιχειρήσεων, εκμεταλλεύσεων ή εργασιών, των οποίων η συνεχής λειτουργία, επιβαλλομένη εκ της φύσεως αυτών, πρέπει να εξασφαλίζεται δια διαδοχικών εναλλαγών προσωπικού, εφαρμόζονται αποκλειστικώς αι διατάξεις του Π. Δ/τος της 27ης Ιουνίου - 4ης Ιουλίου 1932 "περί κωδικοποιήσεως και συμπληρώσεως των περί 8ώρου εργασίας διατάξεων", ως αύται ισχύουν νυν, συμπληρωματικώς δε αι διατάξεις του άρθρου 7 της παρούσης.

5. Επί του προσωπικού κινήσεως των αστικών και υπεραστικών λεωφορείων, των ηλεκτροκινήτων λεωφορείων, των ατμηλάτων, διζελοκινήτων και ηλεκτροκινήτων σιδηροδρόμων, ως και επί των οδηγών, συνοδηγών και βοηθών των φορτηγών αυτοκινήτων δημοσίας χρήσεως, των τουριστικών λεωφορείων, των αγοραίων επιβατικών αυτοκινήτων και των ταξί, εφαρμόζονται αποκλειστικώς αι περί αυτών ισχύουσαι διατάξεις, περί χρονικών ορίων εργασίας, συμπληρωματικώς δε αι διατάξεις του άρθρου 7 της παρούσης.

Άρθρον 7: Αμοιβή υπερεργασίας

1. Η συμπεφωνημένη ή νόμιμος αμοιβή, δια 45ωρον εβδομαδιαίαν εργασίαν, οφείλεται από 1.10.1979 δια την καθοριζομένην υπό της παρ. 1 του προηγούμενου άρθρου διάρκειαν εβδομαδιαίας εργασίας.

2. Εργοδότηι απασχολούντες τους παρ' αυτοίς μισθωτούς, πέραν των υπό του προηγούμενου άρθρου ορίων εργασίας, υποχρεούνται εις την καταβολήν συμπληρωματικής αμοιβής, οριζομένης ως ακολούθως:

α) Από 1.10.1979 έως 30.9.1980, δια την 45ην ώραν εις το εις αυτήν αντιστοιχούν ωρομίσθιον, δι' εκάστην δε ώραν υπερεργασίας πέραν των 45 ωρών το αντιστοιχούν ωρομίσθιον κατά 25%

β) Από 1.10.1980 έως 30.9.1981, δια την 44ην ώραν το εις αυτήν αντιστοιχούν ωρομίσθιον, δι' εκάστην δε ώραν υπερεργασίας πέραν των 44 ωρών το αντιστοιχούν ωρομίσθιον προσηυξημένον κατά 25%.

γ) Από 1.10.1981 μέχρι 30.9.1982, δια την 43ην ώραν το εις αυτήν αντιστοιχούν ωρομίσθιον, δι' εκάστην δε ώραν υπερεργασίας πέραν των 43 ωρών το αντιστοιχούν ωρομίσθιον προσηυξημένον κατά 25%.

δ) Από 1.10.1982 και επέκεινα, δι' εκάστην ώραν υπερεργασίας πέραν των 42 ωρών εβδομαδιαίας εργασίας το αντιστοιχούν ωρομίσθιον προσηυξημένον κατά 25%.

3. Εάν αι, πέραν των υπό του άρθρου 6 της παρούσης οριζομένων, ώραι απασχολήσεως του μισθωτού επιπίπτουν εις τα όρια της νυκτερινής εργασίας ή της εργασίας κατά Κυριακάς και εξαιρεσίμουσ ημέρας, εκτός του κατά την προηγουμένην παράγραφον ωρομισθίου, μετά των επ' αυτού τυχόν προσαυξήσεων, οφείλονται και αι προσαυξήσεις, αι οποίαι προβλέπονται υπό των κειμένων διατάξεων δια νυκτερινήν εργασίας και εργασίαν κατά Κυριακάς και εξαιρεσίμουσ ημέρας.

4. Επιφυλασσομένων των διατάξεων της επομένης παραγράφου, μισθωτοί επιχειρήσεων, εκμεταλλεύσεων ή εργασιών, των οποίων η συνεχής λειτουργία, ως εκ της φύσεως αυτών, πρέπει να εξασφαλίξεται δια διαδοχικών εναλλαγών προσωπικού, απασχολούμενοι πέραν των υπό της παρ. 1 του προηγούμενου άρθρου οριζομένων ορίων και μέχρι του κατά τας κειμένας διατάξεις ανωτάτου τοιούτου, δικαιούνται προσθέτως της κανονικής των αμοιβής, των υπό της παραγρ. 2 του παρόντος άρθρου προβλεπομένων ωρομισθίων καθ' εβδομάδα, κατά τας εν αυτή διακρίσεις.

5. Επί των κατά την προηγουμένην παράγραφον επιχειρήσεων, εκμεταλλεύσεων ή εργασιών, επιτρέπεται η απασχόλησις των μισθωτών πέραν του ανωτάτου ορίου της ημερησίας εργασίας, ως και του υπό του προηγούμενου άρθρου οριζομένου ορίου εβδομαδιαίας ταιαύτης, άνευ καταβολής προσθέτου τινος αμοιβής εκ της ταιαύτης υπερβάσεως, υπό την προϋπόθεσιν ότι ο μέσος όρος των ωρών εβδομαδιαίας εργασίας, υπολογιζόμενος επί περιόδου οκτώ (8) το πολύ εβδομάδων, δεν υπερβαίνει τον αριθμόν των υπό του προηγούμενου άρθρου οριζομένων ωρών εβδομαδιαίας εργασίας.

6. Επί μισθωτών, περί των οποίων η παραγρ. 5 του προηγούμενου άρθρου, απασχολουμένων πέραν των υπό της παραγρ. 1 του αυτού άρθρου οριζομένων ωρών εφαρμόζονται αναλόγως αι διατάξεις της παραγρ. 4 του παρόντος άρθρου.

7. Αι περί καταβολής συμπληρωματικής αμοιβής διατάξεις της παρ. 21 του παρόντος άρθρου, δεν έχουν εφαρμογήν επί των μισθωτών των αμειβομένων κατ' άλλον σύστημα, πλην του επί μισθώ ή ημερομισθίω. Προκειμένου όμως περί μισθωτών αμειβομένων δια μικτού συστήματος, αι ανωτέρω διατάξεις εφαρμόζονται αναλόγως, προσδιοριζόμενου του οφειλόμενου ωρομισθίου και της επ' αυτού προσαυξήσεως επί τη βάσει του συμπεφωνημένου η νομίμου τακτικώς και περιοδικώς καταβαλλομένου μισθού ή ημερομισθίου.

8. Εν περιπτώσει μειώσεως των ωρών εργασίας μέχρι του κατά την παρ. 1 του προηγούμενου άρθρου ορίου εβδομαδιαίως, οι κατά μονάδα εργασίας ή κατ' άλλον σύστημα, πλην του επί μισθώ ή ημερομισθίω, αμειβόμενοι μισθωτοί δικαιούνται καθ' εβδομάδα της τυχόν προκυπτούσης διαφοράς μεταξύ του, κατά το εφαρμοζόμενων σύστημα αμοιβής των, προϊόντος και του εξαπλασιού του γενικού κατωτάτου ορίου ημερομισθίου η του κατά την οικείαν συλλογικήν σύμβασιν κατωτάτου ορίου ημερομισθίου της ειδικότητός των.

ΜΕΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

Τελικαί Διατάξεις

Άρθρον 8: Πεδίον εφαρμογής

1. Αι διατάξεις της παρούσης δεν εφαρμόζονται καθ' ολοκληρίαν επί:

- α) Των πληρωμάτων των πλοίων της εμπορικής ναυτιλίας.
β) Των φορτοεκφορτωτών ξηράς και λιμένων, των διεπομένων υπό της νομοθεσίας ρυθμίσεως των εις τους λιμένας φορτοεκφορτωτικών εργασιών και της φορτοεκφορτωτικής εργασίας ξηράς, και
γ) Των επί τιμολογίω ή κατά μονάδα εργασίας αμειβομένων και εις μη σταθερόν εργοδότην απασχολουμένων.

2. Οι οικιακοί βοηθοί και το εν γένει οικόσιτον προσωπικόν δεν υπάγεται εις τας λοιπάς, πλην των άρθρων 3 και 4, διατάξεις της παρούσης.

3. Υπό την επιφύλαξιν της ισχύος της επομένης παραγράφου δεν υπάγονται εις την παρούσαν οι αμέσως εις την καλλιέργειαν γεωργικών προϊόντων ή εις την κτηνοτροφίαν, την αλιείαν και τας δασικές εργασίας.

Κατ' εξαίρεσιν, εις τας διατάξεις των άρθρων 1 και 2 και συντρεχούσης περιπτώσεως, των άρθρων 3 και 4 της παρούσης, υπάγονται εκ των αμέσως εις την καλλιέργειαν γεωργικών προϊόντων και την κτηνοτροφίαν απασχολουμένων:

α) Οι υπηρετούντες εις γεωργικάς και κτηνοτροφικάς εργασίας, ασκουμένας παρ' εμπορικών εταιρειών ή Ν.Π.Δ.Δ.

β) Οι διεπόμενοι ήδη υπό συλλογικών συμβάσεων εργασίας, διαιτητικών αποφάσεων, υπουργικών αποφάσεων ή άλλων σχετικών πράξεων, και

γ) Οι υπαγόμενοι εις την ασφάλισιν του ΙΚΑ ανεξαρτήτως της νομικής μορφής υφ' ην ασκείται η εκμετάλλευσις, παρ' η απασχολούνται.

4. Αι διατάξεις των άρθρων 3 και 4 της παρούσης αφορούν εις εργοδότας περί ων το άρθρον 1 παρ. 1 του Α.Ν. 539/1945 ή, εφ' ων, δια διαταγμάτων, επεξετάθη ή θέλει επεκταθεί η εφαρμογή του νόμου τούτου.

Πρόσωπα εξαιρούμενα της εφαρμογής του Α.Ν. 539/1945 κατά τας διατάξεις του άρθρου 1 παρ. 3 τούτου, δεν υπάγονται εις τας διατάξεις των άρθρων 3 και 4 της παρούσης αποφάσεως. Αι διατάξεις, όμως, των άρθρων 3 και 4 αυτής εφαρμόζονται και επί των μισθωτών, ων το εις άδειαν μετ' αποδοχών δικαίωμα διέπεται υπ' άλλων ειδικότερων του Α.Ν. 539/1945 διατάξεων, εφ' όσον υπό τούτων ορίζεται αριθμός ημερών αδείας ελάσσων του δια της παρούσης οριζομένου.

5. Αι διατάξεις των άρθρων 6 και 7 της παρούσης δεν εφαρμόζονται επί του ιπταμένου προσωπικού εναερίων μεταφορών.

6. Αι διατάξεις των άρθρων 3 και 4, πλην την παρ. 2, δεν εφαρμόζονται επί των εργατοτεχνιτών οικοδόμων, περί των οποίων ο Νόμος 4469/1965 "περί χορηγήσεως αποδοχών και επιδόματος αδείας εις τους εργατοτεχνίτας οικοδόμους".

Άρθρον 9: Διατηρούμεναι Διατάξεις

1. Διατηρούνται εν ισχύι, κατά τα ειδικώτερον εν αυταίς οριζόμενα, και καθ' ο μέρος δεν τροποποιούνται δια της παρούσης:

α) Αι διατάξεις της από 26.2.75 Εθνικής Γενικής Συλλογικής Συμβάσεως Εργασίας "περί εφαρμογής των αρχών της ίσης αμοιβής εργασίας αρρένων και θηλέων κλπ." (Υ.Α. 11400/75 ΦΕΚ 276 τ. Β' της 4.3.75).

β) Αι διατάξεις της παρ. 2 της υπ' αριθ. 10/1976 αποφάσεως του Δ.Δ.Δ.Δ Αθηνών (Υ.Α. 21378/78 ΦΕΚ 671 τ. Β' της 20.5.76), ως αύται ετροποποιήθησαν δια της παρ. 4 της υπ' αριθ. 9/1978 ομοίας (Υ.Α. 9200/1978 ΦΕΚ 183 τ. Β' της 3.3.78).

γ) Αι διατάξεις της από 14-2-1961 Συμπληρωματικής Εθνικής Γενικής Συλλογικής Συμβάσεως Εργασίας (Υ.Α. 17411/1961 ΦΕΚ 74 τ. Β' της 6.3.61).

2. Τυχόν ανώτεροι των δια της παρούσης καθοριζόμενων, βασικοί μηνιαίοι μισθοί ή ημερομίσθια, προβλεπόμενοι υπό Νόμων, Διαταγμάτων, Υπουργικών Αποφάσεων, Συλλογικών Συμβάσεων Εργασίας, Αποφάσεων Διαιτησίας, Εσωτερικών Κανονισμών, Εθίμων, ή υπό των ατομικών συμβάσεων εργασίας, δεν θίγονται υπό των διατάξεων της παρούσης.

3. Διατηρούνται ωσαύτως εν ισχύι αι ευνοϊκώτεροι της παρούσης διατάξεις.

Άρθρον 10: Έναρξις Ισχύος

Η ισχύς της παρούσης άρχεται από 15 Φεβρουαρίου 1979, εκτός αν άλλως ορίζεται εν αυτή.

Η παρούσα δημοσιευθήτω δια της Εφημερίδας της Κυβερνήσεως.

Εν Αθήναις τη 23 Φεβρουαρίου 1979

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΛΑΣΚΑΡΗΣ